

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 565-ҳадис

* حَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ، مَنْ جَاءَ بِهِنَّ، وَلَمْ يُضَيِّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِحْفَافًا بِحَقْرِهِنَّ، كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ، فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ.

(رواه ابن ماجه عن عبادة بن الصامت)

Аллоҳ беш вақт намозни бандаларига фарз қилди. Ким уларни адо этишда ҳақини енгил санаб, бирор нарсани зое қилмаса, унинг жаннатга киритилишига Аллоҳнинг аҳди бордир. Кимки уларни бажармаса, Аллоҳ ҳузурида унга аҳд йўқдир. Агар хоҳласа, уни азоблайди ва агар истаса, уни жаннатга киритади.

Убода ибн Сомит (розияллоҳу анҳу)дан. Ибн Можса ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

